

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Харманли, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Емилия В. Рикова
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20215630100603 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXV от ГПК - "Бързо производство".

Образувано е по искова молба от П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр. Симеоновград, ул. „ **** против Община Симеоновград, гр.Симеоновград, обл. Хасково, Булстат *****, адрес: гр.Симеоновград, пл.*****, представлявана от Кмета на общината - М. Г. Р. с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ.

В исковата молба се твърди, че между Община Симеоновград, като работодател и П. С. Ч. от друга страна, като работник е сключен Трудов договор № 1448/27.12.2012г., по силата на който ищецът изпълнявал длъжността Специалист „Оперативен Дежурен ОБСС и УК” в Общинска администрация /106 - дежурни „Общ. Съвет за сигур. и управление кризи”/, при размер на основно месечно трудово възнаграждение – 650 лв. и допълнително възнаграждение 84,50лв. - за придобит трудов стаж и професионален опит. Ищецът изпълнявал добросъвестно функциите и задачите, които му били поставяни и нямал налагани дисциплинарни наказания в периода на действие на договора.

Въпреки това трудовото правоотношение било прекратено със Заповед № 396 от 15.04.2021г на Кмета на Община Симеоновград на основание чл.330, ал.2, т.1 от Кодекса на труда. Като причини за прекратяване на трудовото правоотношение са посочени - работникът или служителят бъде лишен с присъда или по административен ред от право да

упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен, тъй като на основание чл. 60, ал. 1, т. 5 от ЗЗКИ е прекратено действието на издаденото Разрешение № 116341 от 13.04.2017, ниво „Секретно“, поради изтичане на срока по чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗКИ.

Ищецът сочи, че обжалваната заповедта не е мотивирана. В обжалваната заповед, не било посочено с конкретен акт, с който ищецът да е лишен от право да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен, поради което не било ясно действителното основание за прекратяването на трудовото правоотношение. Счита, че не е налице хипотезата на чл.330 ал.2 т.1 от КТ. На П. С. Ч., не било налагано наказание с присъда или наказателно постановление, с което да е лишен от право да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен. Съгласно трайната практика на ВКС, за законосъобразното упражняване на потестативното право на уволнение било необходимо към момента на уволнението всички предпоставки на съответното основание да са налице. Основанията за уволнение по чл.330 ал.2 т.1 КТ предвиждали не само право, но и задължение за прекратяване на трудовия договор с работника или служителя при наличието на предвидените в тях предпоставки /работодателят не разполагал с възможността да избира дали да прекратили или не трудовото правоотношение, а трябвало да го направи, тъй като в противен случай ще наруши установени със закон забрани за заемане на длъжността от определени лица/; затова от момента, в който съдебният акт по административното или наказателното производство, материализиращ основанието по чл.330, ал.2, т. 1 от КТ, влезе в сила, работодателят бил длъжен да прекрати трудовото правоотношение с посочения в тях работник или служител.

В конкретния случай, нито с присъда, нито с наказателно постановление не било налагано на ищеца наказание лишаване от право да заема професия или длъжността, на която е назначен, нито дори е постановявано отнемане по чл.59 ал.1 т. I ЗЗКИ на разрешение за достъп до класифицирана информация. Предпоставките на чл.330, ал.2, т. I КТ били строго, ясно и изчерпателно изброени, като тази повелителна разпоредба не може да се тълкува разширително. Не било допустимо ефектът на присъдата и наказателното постановление да се придават на някакви други актове. В случая дори нямало конкретен акт, а единствено е изтекъл срока на разрешителното за достъп до класифицирана информация. Този факт, а дори и отнемането на такъв достъп, очевидно не представлявали лишаване по административен ред от право да се упражнява професия или да се заема длъжност по смисъла на чл.13 б.„в“ и чл.16 ЗАНН, чието налагане да се осъществява по реда, установен с раздел IV ЗАНН. След като нямало лишаване нито с присъда, нито по административен ред от право да упражнява определена професия или да заема длъжността „оперативен дежурен“ в Община Симеоновград, уволнението на ищеца на основание

чл.330, ал.2. т. 1 КТ, било незаконно.

Действително когато по една или друга причина от обективен характер, която може да идва както от работник, така и от работодателя, не е възможно работника да изпълнява задълженията си по трудовия договор, тогава за работодателя възниквало субективното потестативно право да прекрати този договор на основание чл.328 ал.1, т. 12 от КТ, но не и на основание чл. чл.330, ал.2, т. I КТ. Ищецът сочи, че уволнението му било израз на злоупотреба с право, като излага аргументи в тази насока.

С оглед на незаконосъобразността на уволнението, за ищеца възниквало и правото да иска, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, да бъде възстановен на длъжността, която е заемал до уволнението. Ето защо бил налице правен интерес от предявяването на настоящите обективно съединени иски по чл.344. ал. 1, т. 1 от КТ - за признаване на уволнението за незаконосъобразно и неговата отмяна и иск по чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяването на заеманата от ищеца до уволнението му длъжност.

С оглед на горното, моли съдът да признае уволнението на П. С. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. Симеоновград, ул.*****, извършено на основание чл.330, ал.2, т.1 от КТ за незаконно и да отмените Заповед №396 от 15.04.2021г на Кмета на Община Симеоновград, както и П. С. Ч., ЕГН *****, да бъде възстановен на работа на заеманата до уволнението длъжност Специалист „Оперативен Дежурен ОбСС и УК” в Общинска администрация Симеоновград /106 - дежурни „Общински Съвет за сигурност и упр. кризи”/.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника Община Симеоновград. Ответникът оспорва предявените иски като допустими, но неоснователни. Твърди, че неоснователен бил аргументът в исковата молба, че не била налице хипотезата на чл. 330 ал.1 т. 2 от КТ, защото нямало наказателно постановление спрямо ищеца, с което по административен път да му е отнето правото да изпълнява длъжността си. Кодексът борава с термина присъда, но е и с термина наказателно постановление. Нищо не подсказвало, че следва да има влязло в сила наказателно постановление или каквато и да било процедура по реда на ЗАНН. Следвало да се отчете, че процедурата по издаване, респективно продължаване на допуск по ЗЗКИ била всъщност една административно - правна процедура. След като липсвало удължаване на срока на допускат, то точно по административен ред ищеца се е оказал лишен от такъв допуск и следвало да се приложи императивно разпоредбата на чл. 330 ал.1 т. 2 от КТ. Ответникът сочи, че не били налице предпоставките на разпоредбата на чл. 328 ал.1 т.12 от КТ и счита, че се касае, за чисто административен проблем и процедурата по чл. 330 ал.1 т. 2 от КТ била единствено възможната. Моли съдът да отхвърли предявените иски като неоснователни и недоказани с всички произтичащи от това последици.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност и съобразявайки становището на страните, съобразно изискванията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От сключения трудов договор № 1448/27.12.2012г. между П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр. Симеоновград и Община Симеоновград, гр.Симеоновград, с Булстат *****, с адрес: гр. Симеоновград, представлявана от Кмета на общината - М. Г. Р. се установява, че за ищецът е възникнало трудово правоотношение на основание чл.68, ал.1, т.1 от КТ за длъжността Специалист „Оперативен Дежурен ОбСС и УК” в Общинска администрация Симеоновград, считано от 01.01.2013г. с посочено в договора основно месечно трудово възнаграждение в размер на 300,00 лева и допълнително трудово възнаграждение в размер на 5,0% за всяка година придобит трудов стаж и професионален опит. Трудовият договор е сключен с определен срок до 30.06.2013г. С допълнителни споразумения №315/11.03.2013г., № 82/27.12.2014г.; №17/24.01.2015г.; №41/21.01.2016г.; № 59/16.01.2017г.; №48/11.01.2018г.; №60/07.01.2019г.; №125/27.01.2020г.; №1329/31.12.2020г. към трудовия договор е изменян размерът на трудовото възнаграждение и размерът на допълнителното трудово възнаграждение.

От длъжностната характеристика за длъжност: специалист “Оперативен дежурен ОбСС и УК” в дейност: Общински съвет за сигурност и управление при кризи посочената длъжност се установява, че ищецът е пряко подчинен на Кмета на общината, Зам.- кметове, Секретаря на общината, Директори на дирекции, Гл. експерт Отбранително - мобилизационна подготовка, който е и секретар на Об СС и УК и Началника на отдел “Военен”. В своята дейност оперативния дежурен по Об СС и УК се ръководи от утвърдената от Кмета на общината Секретна Инструкция. Преките задължения на дежурния по Об СС и УК са определени със Секретна инструкция утвърдена от Кмета на общината, който е и Председател на Общинския съвет за сигурност и управление на кризите. Всички задачи са с важност-5. Оперативния дежурен по Об СС и УК може да изпълнява и други задачи, според неговите възможности, поставени му от ръководството на общината. Изпълнява и други задачи възложени от кмета на общината и зам.- кметове. При получаване на задачи Оперативния дежурен по Об СС и УК взема решение за изпълнението им по важност и срочност. Длъжността е специфична и за изпълнението и е необходима добра теоретична /изучаване на инструкцията/ и практична /работа с техническите средства за свързка и оповестяване/ подготовка. За необходима компетентност се сочи: Способност в срок да изпълнява функционалните си задължения, съгласно инструкцията.

Със заповед № 396 от 15.04.2021 г. на Кмета на Община Симеоновград на основание чл.330, ал.2, т.1 от Кодекса на труда е прекратено трудовото правоотношение. В мотивите на заповедта, като причини за

прекратяване на трудовото правоотношение са посочени „работникът или служителът бъде лишен с присъда или по административен ред от право да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен. На основание чл. 60, ал. 1, т. 5 от ЗЗКИ е прекратено действието на издаденото Разрешение № 116341 от 13.04.2017, ниво „Секретно“, поради изтичане на срока по чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗКИ.

От писмо № 3153/13.09.2021г. от ДА „Национална Сигурност“ ТД „Национална Сигурност“ гр. Хасково, както и от разрешение за достъп до класифицирана информация №116341/13.04.2017г., издадено от Държавна агенция „Национална сигурност“ на П. С. Ч., ЕГН:***** се установява, че посоченото разрешението е издадено на 13.04.2017г. със срок на валидност до 12.04.2021г. От Държавна агенция „Национална сигурност“ не е издавано Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 116341/13.04.2017г. на основание чл. 11, ал.2, т. 1 и чл.60, ал. 1 от ЗЗКИ.

По делото са събрани и други писмени доказателства, които съдът счита, че не следва да обсъжда, тъй като се явяват неотнормими към изхода на настоящия правен спор.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединение искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ, които са процесуално допустими.

Разгледани по същество, исквете се явяват основателни поради следните съображения:

Между ищеца П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр. Симеоновград и Община Симеоновград, гр.Симеоновград, с Булстат *****, с адрес: гр. Симеоновград, представлявана от Кмета на общината - М. Г. Р. е възникнало трудово правоотношение на основание чл. 68 ал.1 т.1 от КТ за длъжността Специалист „Оперативен Дежурен ОбСС и УК” в Общинска администрация Симеоновград, считано от 01.01.2013г. с посочено в договора основно месечно трудово възнаграждение в размер на 300,00 лева и допълнително трудово възнаграждение в размер на 5,0% за всяка година придобит трудов стаж и професионален опит. Трудовият договор е сключен за определен срок до 30.06.2013г. На основание чл.69, ал.1 от КТ трудовият договор, сключен за определен срок с ответника се е превърнал в договор за неопределено време, тъй като работникът е продължи да работи след изтичане на уговорения срок 30.06.2013г., още 5 и повече работни дни без писмено възражение от страна на работодателя и длъжността е свободна.

Със Заповед № 396 от 15.04.2021г на Кмета на Община

Симеоновград на основание чл.330, ал.2, т.1 от Кодекса на труда трудовото правоотношение с ответника е прекратено, като причини за прекратяване на трудовото правоотношение са посочени, че работникът или служителят бъде лишен с присъда или по административен ред от право да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен; на основание чл. 60, ал. 1, т. 5 от ЗЗКИ е прекратено действието на издаденото Разрешение № 116341 от 13.04.2017, ниво „Секретно”, поради изтичане на срока по чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗКИ.

Разпоредбата на чл. 330, ал. 2, т. 1 КТ предвижда възможността работодателят да прекрати трудовия договор без предизвестие когато работникът или служителят бъде лишен с присъда или по административен ред от право да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен. В случая не е налице нито една от посочените алтернативни възможности. Ищецът не е лишен с присъдата от правото да упражнява определена професия, нито от правото да заема длъжността специалист “Оперативен дежурен ОбСС и УК”. По същия начин не е лишен по административен ред от правото да упражнява професия или да заема длъжността, на която е назначен. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1 НК наказанията лишаване от право да се заема определена държавна или обществена длъжност и лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност се налагат в предвидените от закона случаи, ако заемането на съответната длъжност или упражняването на съответната професия или дейност е несъвместимо с характера на извършеното престъпление. Ищецът не е осъждан на лишаване от права или забрана за упражняване на определена професия. Отделно от това ищецът не е лишен по смисъла на закона от упражняването на определена професия, нито от заемането на длъжността оперативен дежурен и по административен ред. Аналогично на посоченото за осъждането по наказателен ред за наказването по административен ред с наказание лишаване от упражняването на определена професия или от заемането на определена длъжност е необходимо влязло в сила наказателно постановление, с което ищецът да е наказан с такова административно наказание за конкретно извършено административно нарушение, което в случая също не е налице. В чл. 59, ал. 1, т. 1 ЗЗКИ е предвидена възможността органът, издал разрешението за достъп до класифицирана информация да отнеме издаденото разрешение, когато се установи, че лицето не отговаря на някои от изискванията на чл. 40, ал. 1. В чл. 40, ал. 1 ЗЗКИ са изчерпателно посочени изискванията, на които трябва да отговаря лицето, за да му бъде разрешен достъп до класифицирана информация, а именно: да притежава българско гражданство, с изключение на случаите по глава шеста, раздел VI; да е пълнолетно; да има завършено средно образование; да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията; да е надеждно от гледна точка на сигурността; да не страда от психически заболявания, удостоверени по съответния ред и да е определено като надеждно за опазване на тайна.

Изискването лицето да не е осъждано е необходимо да е налице във всеки един момент след издаването на разрешение за достъп до КИ до крайния срок на неговата валидност. Осъждано е лице, за което има влязла в сила присъда. В случая за това обстоятелство нито се твърди, че П. С. Ч. е осъждан, нито се посочиха, представиха или събраха доказателствени средства в тази насока. По същия начин ищецът не е лишен от упражняване на професията или от заемане на длъжността по административен ред, тъй като няма влязъл в сила изричен акт на надлежен административен орган, с който да е направено това.

На П. С. Ч. с ЕГН:***** е издадено на 13.04.2017г. разрешение за достъп до класифицирана информация №116341/13.04.2017г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ със срок на валидност до 12.04.2021г.

Изтичането на срока за достъпа до КИ не е равнозначно на лишаване от упражняване на професия, нито от заемане на длъжността. Обстоятелството, че е изтекъл срока на достъпа му до КИ не е приравнено на лишаване от упражняване на професия по смисъла на закона, нито от заемане на определената длъжност. Наличието на разрешение за достъп до КИ не е единственото изискване, на което трябва да отговаря ищеца за заемането на длъжността специалист “Оперативен дежурен ОбСС и УК”. Изтичане на срока за достъпа КИ само би ограничило неговите правомощия, но не е предпоставка за неговото уволнение. От писмо № 3153/13.09.2021г. от ДА “Национална Сигурност” ТД „Национална Сигурност“ гр. Хасково се установява, че не е издавано Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 116341/ 13.04.2017г. на основание чл. 11, ал.2, т. 1 и чл.60, ал. 1 от ЗЗКИ.

Изцяло на преценката на работодателя е предоставено да решава дали този служител отговаря на изискванията за заемане на длъжността или не и оттам дали и на какво основание може да прекрати трудовото му правоотношение. Впрочем, както е прието в практиката на ВКС по реда на чл. 290 ГПК, напр. Решение № 302 от 19.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1012/2011 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Албена Бонева, с която настоящият състав се солидаризира, отнемането, но не и изтичането на срока, на разрешение за достъп до класифицирана информация, е основание за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ в хипотезата на чл. 59, ал. 1 ЗЗКИ когато органът, издал разрешението за достъп до класифицирана информация, го отнеме преди да е изтекъл срока му. Изводът е, че изтичане на срока на разрешението за достъп до класифицирана информация не може да представлява основание за уволнение по чл. 330, ал. 2, т. 1 КТ, какъвто е настоящия случай. По изложените съображения ще следва на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ да бъде признато уволнението на ищеца за незаконно и да бъде отменена заповедта за уволнението му, като същият бъде възстановен на заеманата преди уволнението служба на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

Ищецът е заявил искане за присъждане на деловодни разноски в за адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от ЗА. Съгласно чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно чл.7, ал.1 т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл. 2. С оглед изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 650,00 лв., съобразно уважените обективно кумулативно съединение искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – Харманли дължимите държавни такси по предявените обективно кумулативно съединение искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ в общ размер на 100,00 лв., от по 50,00 лв. за всеки един иск, определени съгласно чл. 3 Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Ответникът претендира разноски, но предвид изхода на делото такива не следва да му бъдат присъдени.

Мотивиран от горното и на основание чл.316, вр. чл.315, ал.2 от КТ съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението извършено със Заповед №396 /15.04.2021г на Кмета на общината Симеоновград, М. Г. Р., с което на основание чл.330,ал.2,т.1 от КТ считано от 16.04.2021г. е прекратено трудовото правоотношение с П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр.Симеоновград, ул.*****.

ВЪЗСТАНОВЯВА П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр.Симеоновград, ул.***** на основание чл. 344, ал. 1, т.2 КТ на заеманата от него преди уволнението длъжност Специалист „Оперативен Дежурен ОБСС и УК” в Общинска администрация гр. Симеоновград /106 - дежурни „Общ. Съвет за сигуряване и управление кризи”/,

ОСЪЖДА Община Симеоновград, гр.Симеоновград, обл. Хасково, Булстат ***** с адрес: гр.Симеоновград, пл. ***** представлявана от Кмета на общината - М. Г. Р.,на основание чл.78, ал.1 от ГПК да заплати на П. С. Ч. с ЕГН ***** от гр.Симеоновград, ул.***** сумата

от 650,00 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно чл.38, ал.2, вр. чл.36, ал.2 Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА Община Симеоновград, гр.Симеоновград, обл. Хасково, Булстат ***** с адрес: гр.Симеоновград, пл. ***** представлявана от Кмета на общината - М. Г. Р., на основание чл. 78, ал. 6 ГПК да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Харманли сумата от 100,00 лв., представляваща дължима държавна такса.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от датата на постановяването му – 30.09.2021г., която дата е обявена на страните, съгласно чл.315, ал.2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____